

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Hr. Estrup ville meget gerne fortælle, hvad det var, vi var i gang med at diskutere. Det drejede sig vel mest om, hvad det er, hr. Estrup så forfærdelig gerne vil diskutere, nemlig hvordan vi nu får spændt over uddannelseskløften, hvordan vi får løftet svagt-stillede grupper osv.

Men med i den diskussion hører lige præcis: hvad er vilkårene for en gift kvinde, der må forsøge at leve på 55 pct.-satsen? Det er jo en del af diskussionen, og jeg synes, det var lidt forstemmende – muligvis er det, fordi hr. Estrup har for meget om ørerne – at hr. Estrup ikke engang forsøgte at besvare spørgsmålet. Er det ikke rigtigt forstået, at denne meget omtalte sikring af, at kvinderne bliver styrket og ikke specielt hårdt ramt, i realiteten handler om, at når man tvinges til at forsøge at leve på en 55 pct.-sats, tvinges man også til at gå på bistandskontoret, og dér vil man selvfølgelig som gift kvinde være afhængig af ægtefællens indtægt, så man selvfølgelig vil få 0 kr. udbetalt i forbigående kontanthjælp, ikke fordi man selv har penge nok, ikke fordi man nok klarer det, ikke fordi man har en god uddannelse, og hvad ved jeg, men fordi man har raget en mand til sig, som tjener nogle penge. Er det udtryk for en radikal kønspolitik?

Og det er præcis det samme, det drejer sig om, når vi snakker § 37,4, hvor den pågældende kvinde havner efter 9 måneder. Hvis hun mod forventning skulle få bare en lille smule i hjælp, kommer hun på § 37,4, og risikerer så overhovedet ikke at få noget. Jeg mener, at den diskussion, hr. Estrup, ikke kan affejes med, at så har hun måske fået lidt uddannelse, inden det gik så galt. Nå ja, og hvad så?

Bente Juncker (CD):

Lad mig starte med at sige, at vi i CD synes, at debatten om ændringerne i ordningerne vedrørende jobskabelse, jobtilbud og dagpengesystemet har fået et meget lidt konstruktivt forløb.

Centrum-demokraternes formand, hr. Erhard Jakobsen, sagde på vort nylig afholdte landsmøde, at det er med bedrøvelse, vi har set på, at tonen mellem fagbevægelsen og regeringen på det sidste er blevet spændt. Vi

mener, at tonen bør ændres og gerne fra begge sider, for der er behov for en fornuftig dialog. CD tør i hvert fald ikke afvise, hvad fremtrædende fagforeningsfolk siger. Men når det er sagt, må vi i CD imidlertid også advare imod at lade kritikken skyde over målet.

Det brud på et princip, der længe har forekommet mange mennesker uforståeligt og meningsløst, nemlig det princip, der har forhindret arbejdsløse på dagpenge i at benytte lejligheden til at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, bliver brudt med den aftale, der er indgået mellem regeringen og de radikale.

Kritikerne har selv ønsket, at de arbejdsledige skulle have denne chance for gennem uddannelse at forbedre deres kvalifikationer. Ja, man har foreslået betalt frihed til uddannelse. Er det ret beset ikke lige netop, hvad disse ændringer sammen med initiativer på området voksenundervisning og folkeoplysning vil medføre?

Man kritiserede fra starten de 1½ års uddannelsesstilbud. Dette er gennem forhandlinger nu ændret til, at det kan blive 2 år, altså en imødekommelse af kritikken. I går, hvor en række konkrete forslag til uddannelser, der vil kunne tilbydes, blev offentliggjort, lød bedømmelserne heraf lige fra århundredets største nyskabelser på området til, at dette var ikke noget som helst værd, ikke engang det papir, det var skrevet på.

Centrum-demokraterne vil alligevel vove at sige, at dette er en nyskabelse på to områder. Dagpengemodtagere kan modtage kompetencegivende undervisning. Det har længe været en torn i øjet på mange dagpengemodtagere, at de, mens de skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet, ikke måtte uddanne sig. De arbejdsløse kunne ikke komme ud af den onde cirkel med jobtilbud på jobtilbud. Fler-tallet af de arbejdsløse syntes, det var en ørkesløs vandring på stedet.

Det andet område, som jeg gerne vil pege på, hvor der er sket en nyskabelse, er iværksætterydelsen, hvor 50 pct. af dagpengene kan udbetales. Det vil i hvert tilfælde sikre, at nogle kan komme i gang med noget selv.

Centrum-demokraterne er tilfredse med de overgangsordninger, der er kommet især for de ældre. Spøgelset i dette forlig har været frygten for, at nogle, der har betalt til en A-kasse hele livet, skulle ryge på bistand. Det